

DE ONTMOETING DIE DE WERELD VERANDERDE

Door Edith Hagedoorn

Dit e-book wordt je aangeboden door

palaysia
www.sunshineforthesoul.nl

en kun je gratis downloaden via

www.palaysia.com/denkers

Je mag dit e-book **in zijn geheel, met alle links en met de naam van de auteur** (Edith Hagenaar) vrij en gratis wereldwijd distribueren. Het is niet toegestaan dit e-book te verkopen of aan te bieden bij de verkoop van een product of dienst.

geschreven door Edith Hagenaar

www.edithhagenaar.nl

Afbeeldingen omslag:

Standbeeld van Boeddha in Belum Caves, Andhra Pradesh, India, foto door Purshi via Wikipedia

Standbeeld van Socrates in Athene © Araelf/iStockPhoto.com

INLEIDING

Socrates en Gautama Boeddha waren tijdgenoten – Socrates was waarschijnlijk zo'n twintig jaar ouder dan Boeddha.

Zij hebben beiden een gedachtegoed voortgebracht dat zelfs in onze moderne tijd nog een diepgaande invloed heeft op de mensheid. Als student van beide stromingen (het Boeddhisme en de Socratische Methode) zie ik, naast de overvloed aan goede zaken, ook de tekortkomingen:

De tekortkoming die ik in het Boeddhisme zie is de focus op het bereiken van een staat van gedachteloosheid – dat is voor mij niets anders dan het oplappen van negatieve energie en het bereiken van een kortstondig gevoel van liefde, vrede en geluk.

De tekortkoming die ik in de Socratische Methode zie is de focus op het denken – waarbij elke stelling, elke gedachte aan onderzoek wordt onderworpen, met als doel blijvende bevrijding in het denken, maar zonder daarbij het hart te openen en liefde te ervaren.

Maar wat zou er zijn gebeurd als Gautama (de naam die hij droeg voordat hij verlicht werd en Boeddha werd genoemd) een reis naar Athene had gemaakt? Wat als deze twee grote denkers elkaar ontmoet hadden? Hoe zouden ze elkaar geïnspireerd hebben tot verdergaande inzichten? Hoe zouden ze elkaars tekortkomingen hebben aangevuld? Hoe zou dat de mensheid hebben beïnvloed? En hoe zou deze ontmoeting *jouw* leven nu beïnvloeden?

DE ONTMOETING DIE DE WERELD VERANDERDE

of: wat mediteren echt is

Na een lange reis kwam Guatama met enkele van zijn medereizigers aan in Athene. Hij zette zich neer en omdat hij van ver kwam werd hem voedsel verschaft. Toen hij het vlees niet at, vroeg iemand hem waarom. Hij sprak, en de toehoorders waren zo gebiologeerd dat ze hem vragen bleven stellen. De ene na de andere vraag beantwoordde hij, en zijn toehoorders waren geïntrigeerd over de nieuwe antwoorden, de inzichten en de ideeën die deze vreemdeling meebracht.

Het nieuws verspreidde zich snel door de stad en het kon niet anders dan dat het Socrates bereikte. Elke dag kwamen er mensen om naar Socrates te luisteren, en het werd duidelijk dat deze groep slonk omwille van de vreemdeling. De toehoorders van Socrates vroegen hem hoe hij met dit dilemma om zou gaan: hij kon Guatama ontbieden, zodat het niet leek alsof hij zich onderdanig opstelde. Hij kon Guatama geheel negeren en daarmee aantonen dat hij niemand nodig had om tot zijn wijsheid te komen. Hij kon spionnen naar Guatama sturen om op deze manier heimelijk de kennis van Guatama tot zich te nemen. Hij kon naar Guatama gaan en openlijk een discussie starten, die hij dan natuurlijk wel zou moeten winnen.

Socrates lachte. Hij nam zijn stok, zette zijn oude lijf in beweging en sprak: ‘Ik drink graag uit de beker van wijsheid, wie die mij ook offreert.’

Toen Socrates aankwam waar Guatama gezeten was, week de menigte verbaasd uiteen. Guatama keek met een liefdevolle blik, vol eerbied, naar de oude man die op respectvolle afstand plaatsnam. Een tijd lang spraken ze niet – ze keken elkaar slechts in de ogen.

De toehoorders drongen steeds naderbij, in afwachting van mentaal vuurwerk, heftige discussie, verbale oorlogvoering.

Het bleef stil.

De twee mannen keken elkaar in de ogen, en de toehoorders aanschouwden niets anders dan mildheid, respect, en, als ze het hadden kunnen herkennen, liefde. Het gezicht van Socrates, immer gefronst, ontspande. Sommige toeschouwers dropen teleurgesteld af.

Tot Aristophanes het woord nam, en meer nog de menigte dan de mannen met licht sarcasme toesprak: ‘Wij zijn hier in deze machtige stad samengekomen niet om te aanschouwen hoe twee mannen weigeren om hun kennis te delen, uit angst voor het feit dat ze afgaan ten voorstaan van de menigte. Wij zijn hier om uit hun polemiek wijsheden voor ons leven te halen, opdat wij nog grotere burgers van onze grootste stad kunnen worden, opdat wij onze grootste stad naar nog grotere hoogtes kunnen brengen. En wat krijgen wij? Twee laffe mannen, die zwijgen.’

De toehoorders, heimelijk opgezweept door deze respectloze woorden, zwegen in afwachting van een antwoord. Op het gezicht van Guatama verscheen een grote glimlach toen Socrates begon te spreken.

‘Heb je dan niets geleerd van de onmetelijke wijsheid die de vreemdeling met mij heeft gedeeld, Aristophanes? Heb je dan niet begrepen welke diepgaande inzichten hij gegeven heeft? Heb je zelfs de essentie van ons samenzijn niet gezien?’

Aristophanes antwoordde niet.

‘En nu,’ sprak Guatama tot Socrates, ‘doe mij de grote eer... mij te helpen een nieuw inzicht te baren.’

Socrates keek de man aan. ‘Hoe noemt u dit, wat wij deden?’

‘Dhyana,’ antwoordde Guatama.

‘Wat is Dhyana?’ vroeg Socrates.

‘Het is de praktijk van gedachteloosheid.’

‘Wat is gedachteloosheid?’

‘Gedachteloosheid is een staat waarbij je niet lijdt, en daardoor vanwege het niet hebben van gedachten, gelukkig bent.’

‘Wat is geluk?’

‘De heerlijke staat waarin je verkeert als je geen gedachten hebt.’

‘Alleen zonder gedachten ben je gelukkig, is dat waar?’

‘Ja,’ antwoordde Guatama.

‘Kun je met absolute zekerheid weten dat dat waar is?’

Het bleef even stil. ‘Nee,’ sprak Guatama uiteindelijk.

‘Is geluk blijvend?’

‘Niet als je het alleen ervaart wanneer je in een gedachteloze staat bent,’ antwoordde Guatama met wijd open ogen, om het komende inzicht diep tot zich te kunnen laten doordringen.

‘Wat is de oorzaak van lijden?’

‘Gedachten,’ antwoordde Guatama. ‘Gedachten over wat je ziet.’

‘Gedachten zijn de oorzaak van lijden, is dat waar?’

Guatama zweeg om ruimte te maken voor zijn denkproces.

Socrates vervolgde: ‘Als gedachten lijden veroorzaken, hoe kan het dan dat wanneer ik aan mijn vrouw Xanthippe denk, ik blij en gelukkig, en zelfs opgewonden word?’

Socrates pauzeerde even.

‘En als ik aan mijn zoons denk, die door de Goden genomen zijn, ik verdrietig word?’

‘Gedachten zijn de oorzaak van lijden, is dat waar?’ vroeg Socrates nogmaals.

‘Nee,’ antwoordde Guatama: ‘Oordelen zijn de oorzaak van lijden.’

‘Als ik aan mijn vrouw denk en ik oordeel dat zij lelijk is, dan is dat een oorzaak van lijden. Als ik aan mijn vrouw denk en ik oordeel dat zij prachtig is, dan is dat een oorzaak van geluk.’

Gautama’s gezicht klaarde op en zijn inzicht werd geboren. ‘Gehechtheid is de oorzaak van lijden. Gehechtheid aan dat iets moet zijn.’

‘Dus Dhyana is slechts een tijdelijke pleister, een snoepje, voor enkele momenten van geluk,’ poneerde Socrates.

‘Ja,’ sprak Guatama verbluft, ‘U heeft gelijk.’

‘Ik heb alleen de woorden uit uw mond geboren laten worden, waarde heer.’

‘Dhyana werkt,’ sprak Guatama, ‘én is geen blijvende oplossing. Dhyana moet elke dag toegepast worden en is daarmee per definitie geen bevrijding.’

‘Wat is wel bevrijding?’ vroeg Socrates.

‘Bevrijding is het onderzoeken van je gedachten, je oordelen, je gehechtheden – ín de Dhyana,’ sprak Guatama.

‘Medesthai,’ antwoordde Socrates. ‘Medesthai trouwt Dhyana.’

VERKLARINGEN

Guatama – Siddharta Gautama Boeddha (ca. 450 v.Chr. tot ca. 370 v.Chr.)

Socrates – Socrates (ca. 469 v.Chr. tot 399 v.Chr.)

Aristophanes (ca. 446 v.Chr. Tot 386 v.Chr.), openlijke vijand van Socrates

Dhyana – Sanskrit voor de praktijk van gedachteloosheid

Medesthai – Grieks voor overdenken, reflecteren, overwegen, en de wortel van het woord ‘meditari’, waar op zijn beurt ons woord ‘mediteren’ van is afgeleid

Acropolis van Athene, door Leo von Klenze

HET HUWELIJK TUSSEN DHYANA EN MEDESTHAI

In de ontmoeting tussen Socrates en Guatama heb ik eerst Gautama in pure aanwezigheid laten zijn, waarbij zijn hoge vibratie van liefde en geluk, die van Socrates verheft. In ons leven is de Dalai Lama daar een prachtig voorbeeld van: in zijn aanwezigheid overstijgt je je dagelijkse zorgen en gedachtespinsels, en is alleen nog ruimte voor puur positieve energie. Socrates voelt dat zijn hart wordt geopend, hij voelt zijn lichaam ontspannen, hij voelt al die gedachtespinsels uit hem wegvloeien. Dat is een nieuwe ervaring voor hem.

Uit Dhyana gehaald door Socrates' aardsvijand Aristophanes, laat ik Socrates vervolgens zijn Socratische Methode toepassen op Guatama. Zo komt Guatama tot het inzicht dat gehechtheid lijden veroorzaakt (een inzicht dat hij ook daadwerkelijk in zijn leven gekregen heeft en tot de kern van zijn leringen behoort). Maar het nieuwe inzicht van Guatama is dat hij het denken niet moet afwijzen, dat een staat van gedachteloosheid niet het hoogste goed is en geen blijvende bevrijding en houvast in de dagdagelijkse bezigheden of omgang met anderen biedt.

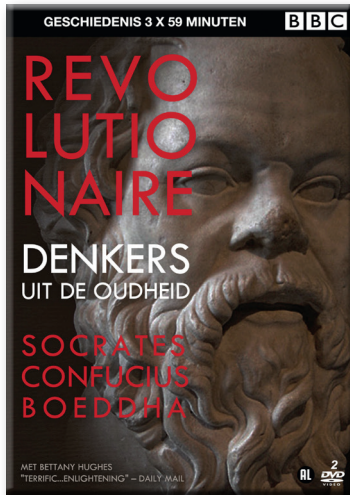
Beide denkers komen tot het inzicht dat Dhyana en Medesthai sámen, in dagelijkse beoefening, hart en hoofd samen activeert om de mens stap voor stap te bevrijden en tot steeds hogere niveau's van liefde en geluk brengt – die blijvend zijn in de dagdagelijkse bezigheden en omgang met andere mensen.

Dit is wat ik zelf in mijn leven heb ervaren: blijvende, bevrijdende verandering en nieuwe inzichten komen door diepgaand en eerlijk onderzoek van je gedachten, oordelen en gehechtheden, vanuit een open en liefdevol hart.

Ik geloof dat we op aarde zijn om ons denken te gebruiken – niet om zoveel mogelijk en zo lang mogelijk in een staat van gedachteloosheid te verkeren. Wanneer we ons denken gebruiken kunnen we daadwerkelijk verandering brengen in ons leven.

Het huwelijk tussen Dhyana en Medesthai noem ik: verzoenen. Verzoenen is het je actief afstemmen op de Bron, op de puur positieve Liefde die je bent, op IKBEN, en vervolgens je denken te gebruiken om je eigen leven bewust en doelgericht vorm te geven. Opdat je noch fatalistisch bent, noch puur in je hoofd zit. Opdat je de machtige creator bent, die altijd al in je zat.

BRONNEN

Revolutionaire denkers uit de oudheid door geschiedkundige
Bettany Hughes
www.palaysia.com/denkers

Socratisch Gesprek voor beginners door Marlou van Paridon

The Work van Byron Katie
www.keerhetom.nl
www.sunshineforthesoul.com/byron-katie

De 10 Heilige Geboden door Edith Hageaar
www.watdebronwerkelijkbedoelde.nl

Verzoenen is mediteren 2.0, artikel in tijdschrift Paravisie

palaysia

BRIGHTENING LIVES • EMPOWERING PEOPLE • RAISING VIBRATIONS

www.sunshineforthesoul.nl